

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 30 czerwca 2015 roku, Sąd Rejonowy w Pabianicach **w pkt. 1** zasądził od pozwanej K. Z. na rzecz powoda B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G. kwotę 5 849,79 złotych z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od dnia 6 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty, **w pkt. 2** oddalił powództwo w pozostałej części, **w pkt. 3** ustalił, że pozwana przegrała proces w 90%, zaś szczegółowe rozstrzygnięcie o kosztach procesu pozostawił referendarzowi sądowemu.

Sąd Rejonowy swe rozstrzygnięcie oparł na ustaleniach: w dniu 5 listopada 2009 roku pozwana K. Z. zawarła z (...) Bank S.A. z siedzibą we W. umowę pożyczki na kwotę 3393,91 złotych, zobowiązując się do jej spłaty w 38 ratach płatnych do dnia 2 stycznia 2013 r. Nominalne oprocentowanie pożyczki ustalone było na kwotę 20% w stosunku rocznym, natomiast oprocentowanie od zadłużenia przeterminowanego w równowartości wysokości czterokrotności obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP. Bank miał prawo wypowiedzieć umowę w wypadku przekraczającego 15 dni opóźnienia w spłacie raty pożyczki. Opóźnienie w spłacie przekraczające 30 dni skutkowało postawieniem całej należności w stan wymagalności. Ostatnia wpłata na poczet długu dokonana została przez pozwaną w dniu 11 grudnia 2009 roku w kwocie 164,21 zł. Całe zadłużenie stało się wymagalne z dniem 4 stycznia 2010 roku. W dniu 6 kwietnia 2011r (...) Bank S.A. z siedzibą we W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny stwierdzający zadłużenie pozwanej w wysokości 4 264,97 zł, w tym 3 320,99 złotych z tytułu niespłaconego kapitału, 336,91 złotych z tytułu odsetek umownych naliczonych od dnia 4 stycznia 2010 roku do 13 lipca 2010 roku, 519,07 złotych z tytułu odsetek karnych naliczonych od 11 grudnia 2009 roku do dnia 5 kwietnia 2011 roku oraz 88 złotych z tytułu kosztów windykacji. Postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2011 roku Sąd Rejonowy w Pabianicach nadał przedmiotowemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności. (...) Bank S.A. wszczął postępowanie egzekucyjne na podstawie uzyskanego tytułu wykonawczego, które zostało umorzone z uwagi na jego bezskuteczność w dniu 5 grudnia 2011 roku. W dniu 30 listopada 2012 roku (...) Bank S.A. z siedzibą we W. zawarł z powodem – B. (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w G. umowę sprzedaży wierzytelności, obejmującą wierzytelność przysługującą (...) S.A. w stosunku do pozwanej. W dniu 5 czerwca 2013 r. powód sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych, w których ujawniono wierzytelność w kwocie 6 513,07 złotych, przysługującą od pozwanej. Na wierzytelność tę złożyły się kwoty: 3 320,99 złotych tytułem kapitału, 2 528,80 tytułem odsetek oraz 663,28 tytułem kosztów.

Na tle poczynionych ustaleń faktycznych Sąd Rejonowy stwierdził, że źródłem roszczenia powoda była umowa pożyczki zawarta w dniu 9 listopada 2009 roku pomiędzy pozwaną a (...) Bank S.A. z siedzibą we W.. (...) Bank S.A. dokonał na rzecz powoda skutecznej cesji przysługującej mu wobec pozwanej wierzytelności. Pozwana w toku postępowania nie zgłosiła żadnych wniosków dowodowych zmierzających do weryfikacji twierdzeń powoda dotyczących rozliczenia zadłużenia opisanego w pozwie lub zmierzających do wykazania spłaty przez siebie długu w jakiegokolwiek wysokości. Powód przedstawiając umowę pożyczki z dnia 5 listopada 2009 roku podpisaną przez pozwaną oraz umowę cesji wraz załącznikiem oraz bankowy tytuł egzekucyjny zaopatrzone w klauzulę wykonalności udowodnił istnienie zobowiązania pozwanej co do zasady. Bankowy tytuł egzekucyjny stanowił dokument prywatny. Jego materialna moc dowodowa podlegała weryfikacji przez sąd według ogólnych zasad oceny dowodów. Pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów, z których wynikałoby, że wysokość rzeczywistego jej długu nie odpowiadała kwocie wynikającej z bankowego tytułu egzekucyjnego. Pozwana, pomimo iż miała możliwość wnieść zażalenie na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, wnieść skargę na czynności komornika prowadzącego postępowanie egzekucyjne czy też wytoczyć powództwo przeciwegzekucyjne, aż do doręczenia jej nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym nie kwestionowała swojego długu stwierdzonego bankowym tytułem egzekucyjnym. Powód w toku postępowania nie wykazał jedynie roszczenia o zapłatę kwoty 663,28 złotych z tytułu kosztów obsługi kredytu. O zasadzie ponoszenia kosztów postępowania sąd

orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. pozostawiając szczegółowe rozliczenie kosztów referendarzowi sądowemu na podstawie art. 108 § 1 pkt 2 k.p.c.

Apelację od powyżej opisanego wyroku złożyła pozwana zaskarżając orzeczenie w części tj. co do pkt 1 w zakresie, w jakim zaskarżonym wyrokiem zasądzono od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2 528,80 złotych tytułem odsetek. Zaskarżonemu orzeczeniu pozwana zarzuciła mające wpływ na wynik sprawy naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów statutowanej w art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie, iż poprzez zaoferowany materiał dowodowy, powód wykazał adekwatność wysokości roszczenia w odniesieniu do odsetek umownych oraz odsetek karnych, w sytuacji, gdy sąd I instancji nie dysponował pozwalającym na konkluzywne określenie daty wymagalności roszczenia, oświadczeniem o wypowiedzeniu umowy wraz z dowodem potwierdzającym doręczenie tego oświadczenia pozwanej, a nadto nie dysponował danymi pozwalającymi na kontrolę wysokości naliczonych odsetek umownych.

Powołując się na sformułowane w apelacji zarzuty, pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w opisanym zakresie, tj. jego pkt 1, poprzez oddalenie powództwa co do kwoty 2 528,80 złotych, względnie uchylenie zaskarżonego wyroku w opisanym zakresie i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu za obie instancje w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

W niniejszej sprawie, wbrew sugestiom skarżącej zarzucającej sądowi I instancji naruszenie art. 233 § 1 k.p.c., ocena dowodów nie była dotknięta uchybieniami i mogła stanowić podstawę dla poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych.

Skarżąca nie miała racji twierdząc, iż sąd I instancji nie dysponował materiałem dowodowym pozwalającym na ustalenie dat, wedle których naliczane były odsetki. Dowodem, który posłużył do wykazania tej okoliczności był przedłożony przez powoda bankowy tytuł egzekucyjny. Sąd I instancji trafnie zauważył, iż w obecnym stanie prawnym, bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nie można przypisać dowodowej mocy dokumentu urzędowego, a w konsekwencji, jego treść nie korzysta z domniemań wyrażonych w art. 244 § 1 k.p.c. Tym niemniej, ocena materialnej mocy dowodowej bankowego tytułu egzekucyjnego podlega ogólnym zasadom wyrażonym w art. 233 § 1 k.p.c. i tym samym, bankowy tytuł egzekucyjny może stanowić dowód na okoliczności nim stwierdzone, o ile tylko w granicach wyznaczonych przez zasadę swobodnej oceny dowodów zostanie uznany za wiarygodny.

Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Ocena dowodów polega na ich zbadaniu i podjęciu decyzji, czy została wykazana prawdziwość faktów, z których strony wywodzą skutki prawne. Jeżeli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena Sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i musi się ostać choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami, lub gdy wnioskowanie Sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych to przeprowadzona przez Sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona.

W sprawie niniejszej sąd I instancji skonfrontował treść bankowego tytułu egzekucyjnego z całokształtem przeprowadzonych w toku postępowania dowodów jak również wywiódł wnioski z bierności pozwanej w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie opisanego tytułu po nadaniu mu klauzuli wykonalności. Tymczasem skarżąca nie podniosła w swych zarzutach żadnych okoliczności, które prawidłowość przeprowadzonej przez sąd oceny dowodu w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego mogłyby podważyć. Bezpodstawnie twierdziła tylko, iż jedynym dowodem na okoliczność daty wymagalności roszczeń z umowy pożyczki mogło być oświadczenie banku o wypowiedzeniu umowy wraz z potwierdzeniem jego doręczenia. Żaden przepis ustawy nie przewiduje, aby

wskazane przez skarżącą dowody posiadały walor wyłączności. Okoliczność daty wymagalności roszczeń z umowy pożyczki ustalana może być za pomocą wszelkich dostępnych środków dowodowych, o ile tylko zostaną uznane za wiarygodne.

Skoro skarżąca nie podważyła prawidłowości dokonanej przez sąd I instancji oceny dowodu w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego, zarzut w części dotyczącej podstaw ustalenia okresów naliczania odsetek należało uznać za bezzasadny.

Zarzut skarżącej okazał się chybiony również w części dotyczącej możliwości weryfikacji wysokości naliczonych odsetek. Twierdzenia apelującej, jakoby powód nie wskazał okresu, kwot oraz stawek przyjętych na potrzeby dokonania obliczeń były nieprawdziwe. Rzeczne kwoty oraz stawki wynikały wprost z umowy pożyczki, zaś okresy naliczania odsetek wykazane zostały w bankowym tytule egzekucyjnym. Okoliczność, iż ostateczna suma odsetek dochodzonych w postępowaniu niniejszym obliczona została przy prawidłowym uwzględnieniu wspomnianych czynników znalazła natomiast potwierdzenie w przedłożonych przez powoda zestawieniach oraz wyciągach z ksiąg rachunkowych.

Uznając zarzut skarżącej za bezzasadny jak również nie odnajdując naruszeń prawa podlegających uwzględnieniu z urzędu, Sąd Okręgowy w całości podzielił poczynione przez sąd I instancji ustalenia faktyczne jak również ich ocenę prawną.

W tym stanie rzeczy apelacja podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.